

**A jó föld termésének többlete
és Istennek az Atyának a testületi imádata hitelességben**

Igeolvasmány: 5Móz 8,7-10; 12,6-7. 11-12. 18; 16,15-17; Ef 3,8; Jn 4,23-24

- I. Azért használjuk a *többlet* szót, mert Izrael népe félretette a jó földön való fáradozásukból származó termés egy bizonyos részét Isten imáadásának céljából – 5Móz 12,5-15. 17-18. 20-22. 26-27; 14,22-23; 15,19-20; 16,16-17:**
- A. A jó föld termésének többlete Krisztust jelképezi – 8,7-10.
 - B. Izrael népe Kánaán termését felajánlotta Istennek, és Istennel élvezte azt.
 - C. A jó föld termése többletének élvezete Krisztus testületi élvezetét jelképezi mint az Isten iránti imádatunkat – Ef 3,8.
 - D. Ezen előkép újtestamentumi beteljesülése szerint, amikor eljövünk Istent testületi módon imádni, el kell hoznunk a Krisztust, akit megtapasztaltunk – Ef 3,17-18; Kol 1,27; 3,3-4. 11.
- II. Ha hűségesen fáradozunk a mindent tartalmazó Krisztuson, rendelkezni fogunk Krisztus gazdagságával mint a természellel, hogy a gyülekezeti találkozókra kiállítsuk Krisztust – Ef 3,8; 1Kor 14,26:**
- A. A keresztyének helyénvaló élete az, hogy minden nap Krisztuson fáradoznak, és így megvan nekik a gazdag többlet Krisztusból, hogy azt elhozzák a találkozókra Krisztus gazdag kiállításáért – 26. vers:
 - 1. Azért jövünk össze a gyülekezeti találkozókra, hogy ott meglegyen Krisztus kiállítása – Kol 1,18. 27.
 - 2. Krisztus gazdagságának mindennapi megtapasztalásai révén ez a gazdagság Krisztus termésének kiállításává fog válni – Ef 3,8. 17-18; Kol 2,6. 9-10. 17.
 - 3. A találkozóinknak mindig kiállításnak kéne lenniük, hogy kinyilvánítsák, mi Krisztus, mivel rendelkezik Krisztus, és mit tesz Krisztus – Héb 1,3; 2,9. 14; 1Jn 3,8; 4,9. 15; Csel 2,24. 32-33; Jel 1,17b-18.
 - B. Azért találkozunk, hogy ne csak azt a Krisztust állítsuk ki, akit Isten adott nekünk, hanem azt a Krisztust is, akit megtermeltünk, a Krisztust, akin fáradoztunk, és akit megtapasztaltunk; ez az a Krisztus, akit összejövünk kiállítani – Kol 1,12-13; Fil 3,10.
 - C. Ha folyamatosan fáradozunk Krisztuson, akkor meglesz a gazdag többletünk Krisztusból, hogy azt elhozzuk a találkozókra Krisztus gazdag kiállításáért – 1Kor 1,24. 30; 10,3-4; 14,26.
 - D. Amikor összejövünk – függetlenül attól, hogy milyen találkozón veszünk részt – az általunk megtapasztalt Krisztussal kéne jönnünk mint a többlettel, hogy azt felajánljunk Istennek, és kiállítsuk az egész világegyetemnek és az ellenségnek, megszegyenítve őt – Jn 4,23-24; Ef 3,10. 17; 4,15:
 - 1. Ekkor a találkozóink meg fognak gazdagodni és erősödni, mert Krisztussal lesznek megtelve – Kol 3,4. 10-11.
 - 2. Egy ilyen gyülekezeti élet Krisztus kiállítása, Krisztus kifejeződése – Ef 3,21.
 - 3. A többletet Krisztusból minden találkozóra el kell hoznunk, hogy kiállítsuk Krisztust – 8. vers.
 - 4. Élveznünk kell Krisztust a mindennapi életünkben, és össze kell jönnünk, hogy kiállítsuk Őt – 1Pt 1,8.
 - E. Ahhoz, hogy helyénvaló keresztyén találkozóink legyenek, naponta kapcsolatba kell lépünk az Úrral a személyes életünkben, és ezután azzal a felismeréssel és megértéssel kell eljönnünk a találkozókra, hogy Krisztust kiállítani és Krisztust másokkal megosztani jöjünk – 1Kor 14,26.
 - F. „Amikor Krisztussal felruházva találkozunk, / Az Ő bőségének többletét / Felajánljuk Istennek mint ételt, / És így kiállítjuk Krisztust. / Állítsuk ki Krisztust, / Állítsuk ki Krisztust; / El fogjuk hozni az Ő többletét a gyülekezetbe, / És így ki fogjuk állítani Krisztust” – 864. ének, 1. strófa és refrén [szó szerinti fordítás].

III. Fáradoznunk kell a mindent tartalmazó Krisztuson ahhoz, hogy többletünk legyen Krisztusból, és így azt elhozhassuk a gyülekezeti találkozókra Istennek az Atyánknak a testületi imádatához – Jn 4,23-24; Ef 3,21:

- A. „Több mint negyven éve [1982-ben hangzott el] vívom a harcot Isten valódi imádatával kapcsolatban. Ez a csata még nincs megnyerve” – *The Fulfillment of the Tabernacle and the Offerings in the Writings of John*, 142. oldal.
- B. Ahhoz, hogy imádjuk Őt, az Atya azt követeli meg, hogy Krisztus aratásával jöjjünk Őhozzá; így a gyülekezeti találkozókra Krisztus gazdagságával kell eljőnnünk – Jn 4,23-24; Ef 3,8.
- C. Naponta Krisztuson kéne fáradoznunk, hogy legyen egy aratásunk Krisztus gazdagságából, hogy azt elhozzuk a gyülekezeti találkozókra Istennek az Atyának a testületi imádatához; Krisztus fel fog magasztaltatni és meg fog dicsőíttetni, valamint az Atya örülni fog, és elégedett lesz – 5Móz 12,6; 16,15-17; 1Kor 14,26; Jn 4,23-24.
- D. Kulcsfontosságú szorgalmasan fáradoznunk Krisztuson, hogy a kezeink telve legyenek Krisztussal, és ezután eljőjjünk a gyülekezeti találkozókra, és így ezt a gazdag és dicsőséges Krisztust élvezzük Isten gyermekeivel és Magával Istennel az Atyával – 1Kor 10,31; 14,26; Jn 4,23-24; Róm 15,6.
- E. Valahányszor eljövünk az Úr asztala találkozóra, hogy emlékezzünk az Úrra, és imádjuk az Atyát, akkor Krisztus gazdagságával kell jönnünk, amit a Krisztuson való mindennapi fáradozásunk által állítottunk elő – 5Móz 16,15-17:
 - 1. Amikor Istent Krisztussal imádjuk, akkor az azt jelenti, hogy Isten összes gyermekével együttesen imádjuk Őt úgy, hogy egymással és Istennel élvezzük Krisztust – 1Kor 14,26.
 - 2. Eleget kell termelnünk Krisztusból, hogy legyen egy többlet, és így azt megoszthassuk másokkal, valamint a termés legjobb részét felajánlhatjuk Istennek az Atyának az Ő örömeire, gyönyörűségére és megelégedésére – 5Móz 15,11; 18,3-4; 12,11.
- F. Ezekben az utolsó napokban az Úr helyre fogja állítani Krisztus valódi megtapasztalását az Ő gazdagságának többletéért a találkozókra a gyülekezetnek mint Krisztus Testének a felépüléséhez és ahhoz, hogy a menyasszony elkészítse magát a Vőlegény eljöveteleért.

IV. A János 4,23-24 [angol ford. alapján] szerint Istent az Atyánkat szellemben és hitelességekben kell imádnunk:

- A. A hitelesség nem más, mint a felfedett isteni valóság – a Fiúban, Jézus Krisztusban, az emberbe kitöltődő Hárommegy Isten –, amint a valódiságunkká és őszinteségünkkel válik, hogy egy olyan életet élhessünk, amely megfelel az isteni világosságnak (1Jn 1,5), és imádhassuk Istent, amint azt Isten keresi, aszerint, ami Ő (2Jn 1; 3Jn 1).
- B. Az isteni valóság élvezetéből emberi hitelesség, őszinteség és valódiság származik – Jn 4,23-24; 1Jn 3,18; 2Jn 1; 3Jn 1.
- C. A hitelesség az emberi valódiságot, őszinteséget, becsületességet, megbízhatóságot és hűséget jelenti mint egy emberi erényt és mint az isteni valóság következményét – Jn 14,6.
- D. A *hitelesség* a János 4,23-24-ben az isteni valóságot jelenti, amely az ember valódiságává és őszinteségévé válik Isten igazi imádatához.
- E. Az isteni valóság Krisztus mint az élő víz kútfeje, a megelevenítő Szellem, akiből a hívők részesülnek, és akit ők isznak, hogy a valóság legyen a bensőjükben, amely végül a valódiságunkká és őszinteségünkkel válik, amiben Istent azzal az imádattal imádják, amit Ő keres – 10. 14. 23. vers.
- F. Az Atyát hitelességekben imádni azt jelenti, hogy azzal a Krisztussal imádjuk Őt, aki átítatta a lényünket, hogy a személyes valóságunkká váljon, annak révén, hogy a Hárommegy Istent mint az isteni valóságot megtapasztaltuk és élveztük – 23-24. vers.